

2022
SCHEURKALENDER

DE EERSTE ZIN

Een boekentip voor elke dag

Leesexemplaar

P E L C K M A N S

Welkom!

Dus jij hebt voor 2022 een scheurkalender met 365 boekentips gekocht of cadeau gekregen? Dan ben je vast een veellezers.

Wij – drie germanisten en een ingenieur, maar vooral vier vrienden – lezen doodgraag en bloggen als This Is How We Read over boeken. De komende 365 dagen zul je ons wat beter leren kennen. De boeken die we voor deze kalender selecteerden, verraden onze interesses. In onze korte besprekingen zit altijd een persoonlijke toets. Als je een representatieve literatuurgeschiedenis hoopte te vinden, ben je eraan voor de moeite. Mogen het ook 365 variaties zijn op het thema ‘dit-boek-is-een-aanrader-eerlijk-waar’, dan zit je gebeiteld.

Via de blog kwamen we (digitaal) in contact met heel wat andere fervente lezers. Omdat zesenvijftig hoofden meer weten dan vier, maken we in deze kalender plaats voor tweeënvijftig tips van buiten de redactie. Wekelijks op zondag.

Maar genoeg over ons. We horen in de loop van 2022 graag van jou! Welke openingszin treft jou recht in het hart? Heb je een aanvulling, bedenking of wil je je leeservaring delen? Laat het weten op onze socials – @thisishowwereadblog of @thisishowweread – met #eerstезinscheurkalender.

We wensen je een gevarieerd en goedgevuld leesjaar!

Barbara, Eveline, Katrien & Kurt

Zaterdag

JANUARI

‘Waar gaat papa met die bijl naartoe?’
vroeg Veerle aan haar moeder, terwijl
ze de tafel dekten voor het ontbijt.

Een dramatische opener die meteen tot de verbeelding spreekt. Gaat papa de buurman in juliënne hakken wegens gevoel met mama? Staat papa's schoonmoeder plots voor de deur? Heeft het ochtendtoilet van de tienerdochter een grens overschreden en gaat de badkamerdeur eraan? Niets wijst erop dat na deze zin geen zombie-infestatie, maar een ontroerend mooi kinderverhaal volgt. Het biggetje Wilbur ontsnapt nog net aan de bijl van Veerles papa, maar belandt dan toch op een boerderij waar de koteletten de middelen heiligen. Wilburs lot zal de andere dieren in de stal worst wezen. Op de spin Charlotte na, die een geniaal plan bedenkt om haar naïeve vriend te redden. *Charlotte's web* is een ontroerende ode aan de vriendschap en terecht een van de best verkochte kinderboeken ter wereld. E.B. White – die ook tekende voor *Stuart Little* – werd er wereldberoemd door, wat vast niet gemakkelijk was voor een man die zo verlegen was dat hij via de brandladder zijn kantoor ontvluchtte wanneer een vreemde binnenkwam.

Charlotte's web

E.B. WHITE

1952, Engels

Zondag

JANUARI

Ik groeide op met een vader en moeder die een boek ter hand namen van zodra het kon en die ons elke donderdagavond meenamen naar de bibliotheek om boeken in te slaan voor de komende week.

In *Bird by Bird* beschrijft Anne Lamott op een innemende en humoristische manier haar jeugd en haar carrière als schrijfster. Met de titel verwijst ze naar haar broer, die als kind in paniek sloeg bij het inleveren van een opstel. Hij had nog maar één avond om een verslag over vogels te schrijven. Zijn vader, de bekende schrijver Kenneth Lamott, stelde hem gerust: '*Bird by bird*. Vogel voor vogel, jongen.' Die les geeft Anne ook mee aan de studenten in haar schrijfworkshops, soms tot hun grote teleurstelling: als je wilt schrijven, moet je het gewoon doen. Woord. Voor. Woord. Na een eerste versie, een tweede. En na enkele revisies kom je tot een boek. Althans, dat hopen we.

TIP van Ellen Willième, verliefd op verhalen, ellenschrijft.be

Bird by Bird. Some Instructions on Writing and Life

ANNE LAMOTT
1994, Engels

Maandag

JANUARI

Ik ben goed de lul.

Neem Robinson Crusoë, strip hem van zijn victoriaanse stijfheid, hou zijn doorzettingsvermogen en vindingrijkheid, geef hem een *geeky* gevoel voor humor en schiet hem *pronto* naar Mars. Het resultaat heet Mark Watney, die op de Rode Planeet een bloedvete met Murphy aan zijn astronautenbroek krijgt. Nadat de dingen misgaan op een manier die alleen ingenieurs voor elkaar krijgen, vliegen zijn maten halsoverkop terug naar de aarde en laten hem voor dood achter. Mark moet het moederziel alleen redden in een omgeving waar de minste onoplettendheid de dood betekent, totdat de meest spectaculaire reddingsoperatie ooit op gang komt. Andy Weir – een product van ingenieursouders en zelf programmeur – leunde op accurate wetenschap om Watney meedogenloos de duvel aan te doen. Het kogelvrije optimisme waarmee Watney terugvecht en zijn genereuze gevoel voor humor maken wat ons betreft van *Mars* de beste harde sciencefictionroman van de afgelopen jaren.

Mars

ANDY WEIR
2011, Engels

Dinsdag

JANUARI

Ik werd wakker van een heel
zacht geluid. Toen ik mijn ogen
opendeed, staarde ik recht in
de ogen van een leeuw.

Nee, je bent geen doorsnee meisje als je je memoires met die zin kunt beginnen. Waris Dirie, nomadendochter, topmodel en activiste, is dan ook een fenomeen. In *Mijn woestijn* doet de Somalisch-Oostenrijkse haar verhaal. Waris is vijf wanneer een oude zwerfster haar zonder verdooving en met een verroest scheermesje besnijdt. De bewuste passage heeft het effect van een stomp in je maag. Het is een wonder dat dit kind later de kracht vindt om een gearrangeerd huwelijk te ontvluchten en – ver weg in New York – een modecarrière uit te bouwen. De beroemdheid die daarbij komt kijken, zet Dirie in voor een hoger doel: de genitale verminking van meisjes en vrouwen een halt toeroepen. Met elf miljoen lezers in vijftig verschillende talen deed *Mijn woestijn* méér dan de strafste sensibiliseringscampagne ooit had gekund. Ook na de verfilming (2009) blijft het boek – helaas – een *must-read*. Jaarlijks lopen nog steeds drie miljoen onschuldige meisjes gevaar.

Mijn woestijn

WARIS DIRIE

1998, Engels

Woensdag

5

JANUARI

Op een ijskoude, zonnige ochtend
was Otto Frank met zijn echtgenote
Elfriede op weg naar het dorp
Bürgenstock, waar ze zou lunchen
met een jonge filmster.

Otto Frank, vader van de beroemde Anne Frank, hoeven we niet voor te stellen. De jonge filmster in deze openings-scène is ook geen onbekende: Audrey Hepburn, het filmicoon. Schrijfster Jolien Janzing brengt twee levens bij elkaar waarvan weinigen weten dat ze elkaar gekruist hebben. Het verhaal van Audrey, die Brusselse roots heeft en tot net na de oorlog in Nederland woonde, en Anne, de beroemdste dagboekschrijfster, is bij Janzing in goede handen. Ze bladerde door bergen archiefstukken, boeken en documentatiemateriaal. Janzing toont geloofwaardig hoe de oorlogslevens van de twee tieners vervlochten raakten. Otto Frank zocht Audrey Hepburn in de jaren vijftig op om haar te vragen de rol van Anne te spelen in de verfilming van haar dagboek. Hepburn weigerde. Uit angst dat het verleden van haar ouders zou worden opgerakeld. Uit angst ook voor wat Annes verhaal bij haar naar boven bracht: de angst, de honger, de terreur en het monster van de oorlog.

Audrey & Anne

JOLIEN JANZING

2017, Nederlands

Donderdag

JANUARI

Dit is een kort boek, omdat de
meeste boeken over schrijven
bol staan van de onzin.

Stephen King windt er geen doekjes om in het tweede voorwoord bij *Over leven en schrijven*. Naast goede tips over woordkeuze en schrijfdiscipline bevat dit boek persoonlijke ontboezemingen van de bestsellerauteur slash horrorkoning. Dat King na het succes van *Carrie* aan de drank raakte, is bekend. Dat hij zijn neustussenschot bijna verloor aan coke, is dat minder... Bovendien is dit schrijvershandboek grappig, een absoluut unicum in het genre: 'Onze oppas Eula-Beulah liet nogal veel scheten. Als ze weer eens winderig was, gooide ze me op de bank, liet haar in een wollen rok verpakte achterste op mijn gezicht zakken en knetterde erop los. "Pow!" riep ze dan van pure blijdschap. In veel opzichten bereidde Eula-Beulah me voor op de literaire kritiek. Als een oppas van negentig kilo onder het roepen van "Pow!" scheten op je vierjarige gezicht heeft gelaten, dan ben je niet bang meer voor *The Village Voice*.'

Over leven en schrijven

STEPHEN KING

2000, Engels

Vrijdag

JANUARI

Kom mee, lezer, in dit stormachtige
avontuur. Vlieg mee over Moskou
en verder, maar voordat we landen
in het park rond de Patriarchvijver
op die onheilszwangere lentedag,
gaan we terug in de tijd.

Hou je wel van een roman-in-een-roman? Herken je verwijzingen naar Goethes *Faust* feilloos? Net als satire op Stalins dictatuur in de jaren 1930? De kans dat je ‘ja’ antwoordt op de voorgaande vragen is niet enorm groot. Gelukkig is dat geen must om te kunnen genieten van het cultboek *De meester en Margarita*. Michail Boelgakov schreef twaalf jaar – van 1928 tot 1940 – aan zijn meesterwerk, dat pas in 1966 kon verschijnen, ver buiten de grenzen van de Sovjet-Unie. Elke samenvatting van het boek klinkt ingewikkeld: de duivel bezoekt Moskou, zet de stad op stelten en organiseert zijn lentebal; een verguisde schrijver en zijn lief krijgen een tweede kans... en dan zijn er nog ‘losse’ hoofdstukken uit een ongepubliceerde roman over de laatste dagen van Christus. Beeldkunstenaars Andrzej Klimowski en Danusia Schejbal maken het allemaal behapbaar en aanschouwelijk in deze stripversie, afwisselend in zwart-wit en kleur getekend. Een honderd procent geslaagde literaire graphic novel.

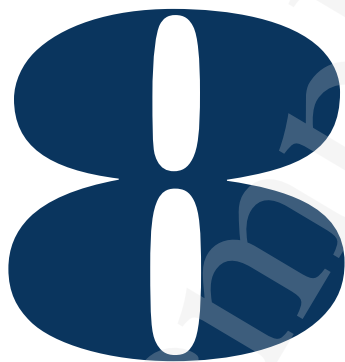

De meester en Margarita

A. KLIMOWSKI & D. SCHEJBAL

2008, Engels

Zaterdag

JANUARI

Ik heb het in mijn herinnering altijd
geweten: mijn vader was vroeger
priester, mijn moeder non.

Auteur en VRT-journalist Koen Wauters valt met de deur in huis. De man die ons als een koene ridder door de coronacrisis babbelde, vond tussen interview en wetenschappelijke toelichting nog tijd om zijn unieke herkomst neer te pennen. Nu, ma en pa Wauters hebben een handje toegestoken. Het relaas is opgebouwd rond de prachtige briefwisseling tussen priester Goswin en zuster Helena. Herman en An, voor de ingewijden (*no pun intended*). Zij ontmoetten elkaar toen Herman een retraite leidde op de school waar An godsdienst gaf. De legendarische woorden waarmee Herman de aandacht van de zuster wist te trekken? ‘Amai, dat is een mooie pull die u aanheeft.’ Al snel ontstond een diepe vriendschap en verliefdheid, overgoten met een sausje twijfel omtrent bepaalde kerkpraktijken. Om een ontroerend en intens verhaal kort te maken... Een spoileralert zou hier op zijn plaats zijn, maar het bewijs van hun uittrede huppelt dagelijks voor de VRT-camera's, dus we vermoeden dat je één en één zelf al hebt opgeteld.

**Mijn vader was priester,
mijn moeder non**

KOEN WAUTERS
2021, Nederlands

Zondag

9

JANUARI

Ik zat in een taxi en vroeg me af of de parelketting die ik droeg niet te formeel was voor het feest waarnaar ik op weg was, toen ik mijn moeder zag die in een vuilnisbak stond te graaien.

Het glazen kasteel vertelt het levensverhaal van schrijfster Jeannette Walls. Zij groeide op in een, op zijn zachtst gezegd, ongewoon gezin. Vader is een alcoholverslaafde fantast, een 'uitvinder'. Met de opbrengst van zijn 'goudzoekmachine' wil hij een droomhuis, een glazen kasteel, bouwen voor het gezin. Moeder schrijft gedichten, schildert en is ervan overtuigd dat ze beroemd zal worden. De kinderen groeien op in armoedige en gevaarlijke omstandigheden. Hun kindertijd beleven ze als één groot avontuur, maar eenmaal in de puberteit willen ze ontsnappen aan hun uitzichtloze bestaan. Wat mij trof, is dat Walls ondanks alle ellende geen deprimerende boodschap brengt maar zonder te oordelen getuigt over de onvoorwaardelijke liefde van kinderen voor hun ouders. Een inspirerende kijk!

TIP van Marie-Jo L., leesverslaafd

Het glazen kasteel

JEANNETTE WALLS

2005, Engels

Maandag

JANUARI

Een onmogelijke hand gaf me
een dreun tegen mijn oorlel.

Scheer Nana Kwame Adjei-Brenyah en verhalenmeester George Saunders gerust over één kam. Adjei-Brenyahs vreemde, gedurfde, donkere, dystopische verhalen kunnen pront naast het beste van Saunders staan. In zijn verhalen neemt Adjei-Brenyah je mee van hel naar hel. Bijtend racisme is alom, net als het overweldigende gevoel van vechten tegen de bierkaai dat minderheden, financieel zwakkeren en buitenbeentjes telkens weer ervaren. Adjei-Brenyah is een meester van de hyperbool, die hij gretig gebruikt om zijn thema's diep in de surrealistische zone te duwen. Wanneer hij het op hol geslagen consumentisme op de korrel neemt, is hij op zijn best. In het titelverhaal moet een jonge zwarte verkoper het hoofd bieden aan een uitzinnige mensenmassa die op Black Friday een kledingzaak bestormt. Na de eerste vijf uur liggen er nog maar drie lijken in de opslagruimte van de winkel. Het is al erger geweest.

Friday Black

NANA KWAME ADJEI-BRENYAH

2018, *Engels*

Dinsdag

11

JANUARI

Op de boot waren de meesten
van ons maagd. We hadden lang,
zwart haar, platte, brede voeten
en waren niet heel groot.

Het geschiedenisboek van Amerika heeft een weinig bekende zwarte pagina. In 1942, na de aanval op Pearl Harbor, werden zo'n honderdtwintigduizend Japanse Amerikanen als verraders gedeporteerd. In *Waarvan wij droomden* verwerkt Julie Otsuka deze historische misdaad geraffineerd in een ritmische novelle. Otsuka beschrijft in de wij-vorm het lot van een scheepslading *picture brides* die rond 1920 van Japan naar San Francisco varen. Ze ver- vlecht de stemmen van de vrouwen in een klaagzang die altijd weer raakt en verrast. Als lezer volg je de vrouwen met een steeds grotere krop in je keel, van hun aankomst op Amerikaanse bodem tot hun vertrek naar het kamp: 'Sommigen van ons vertrokken huilend. Anderen van ons vertrokken zingend. Een van ons vertrok met de hand voor de mond, hysterisch lachend.'

Waarvan wij droomden

JULIE OTSUKA

2011, Engels

Woensdag

12

JANUARI

De maan ontplofte, zonder
waarschuwing en zonder reden.

Sneu voor mensen die getijdentabellen opstellen of al eens graag hun lief bij maanlicht muilen, maar dat overleven we wel weer, horen we je al denken. Quod non. Door de schuld van de heer Newton verlaten de brokstukken al vlug hun baan om een enorme krater te slaan in de gladiolen, met medeneming van de hele planeet. De mensheid heeft twee jaar om een kiem van de beschaving naar de ruimte te hijsen, vaak in tuigen die met spuug en paktouw aan elkaar hangen. Daarna verandert de Harde Regen het aardoppervlak in een, welja, maanlandschap. *Seveneves* is geen doorsnee rampenroman die dweept met het einde der tijden, maar een tour de force die in een ijzersterk verhaal vat hoe onwaarschijnlijk uitdagend het is om te moeten overleven in de ruimte. Neil Stephenson legt de nadruk op de menselijke vindingrijkheid in het aanzien van de onmetelijke onverschilligheid van het heelal, ook al gaat alles aan barrels.

Seveneves

NEIL STEPHENSON

2015, Engels

Donderdag

13

JANUARI

Het was iets buiten haar om wat ze niet kon benoemen. Een stille energie die (...) haar dagen beheerste. Een gevoel van high zijn, van destructie.

In 2001 debuteerde de Franse Delphine de Vigan met een autobiografische roman over haar strijd tegen anorexia. *Dagen zonder honger* verscheen oorspronkelijk onder een schuilnaam. Twaalf jaar later ging het boek in herdruk – met Delphines naam groot op de kaft. Na het fenomenale succes van haar zevende boek *Niets weerstaat de nacht* (een half miljoen verkochte exemplaren) was De Vigan klaar om open kaart te spelen. Ach ja, als je de wereld hebt doen lachen en huilen met de bipolaire stoornis van je moeder, is een biechtboek over je eigen eetstoornis waarschijnlijk niet meer zo'n punt. Ongeveer elk boek van deze schrijfster is een pareltje. Dat vond ook Roman Polanski, die in 2017 zorgde voor de verfilming van De Vigans *Het ware verhaal van haar en mij*.

Dagen zonder honger

DELPHINE DE VIGAN

2001, Frans

Vrijdag

14

JANUARI

Mooi

Dat er letters zijn
Om een woord van te maken
En nog een woord
(...)

Mooi

Dat er woorden zijn
Om een zin van te maken
En nog een zin

Tiens, Joke van Leeuwen opent haar *Mooi boek* met de essentie van deze kalender. Een dichtbundel voor kinderen die bulkt van de fijne gedichten, woordspelingen, speelse letters, met de onnavolgbare Vurkie en Lepeltje. Van Leeuwen, van oorsprong Nederlandse maar reeds jaren verankerd in Antwerpen, ontving elke mogelijke literaire prijs: de Gouden Ganzenveer, de Herman de Coninckprijs, de AKO Literatuurprijs, de Gouden Griffel... We kunnen nog even doorgaan, maar willen op dit kalenderblaadje nog enkele andere wapenfeiten opsommen. Ze is de vrouw achter het 'Elfhonderd meter gedicht' in de Sint-Anna-tunnel, treedt op als cabaretière en trekt de kar om alloch-tone auteurs mee in de schijnwerpers te zetten. Ah, en ze schrijft geweldige kinder- en volwassenenboeken en dichtbundels. Voor we het vergeten te zeggen.

Mooi boek

JOKE VAN LEEUWEN

2015, Nederlands

Zaterdag

15

JANUARI

Ik was tien jaar en deed
mijn jas niet meer uit.

Met *De avond is ongemak* schreef Marieke Lucas Rijneveld een beklemmend boek over een gezin dat rouwt en ontspoot. Wat was er eerst: de rouw of het ontsporen? Daar zou een leesclub lang over kunnen discussiëren. Een heleboel zaken zijn onbespreekbaar in het gelovige boerengezin van Jas, die haar lichaam verbergt in een vormeloze mantel. Lichamelijke veranderingen? Seksuele driften? Sombere of gewelddadige gevoelens? Daar is geen taal voor, maar de vier kinderen in het gezin zijn er wel mee bezig, tussen de verheven Bijbelcitaten en de harde realiteit van het boerenleven door. Wanneer zoon Matthies twee dagen voor Kerstmis door het ijs zakt en verdrinkt, zet hij een noodlottig mechanisme in gang. *De avond is ongemak* vond in geen tijd 100.000 lezers, die zich verbaasden over Rijnevelds beeldende taal. De Engelse vertaling werd bekroond met de International Booker Prize 2020. Een primeur voor de Nederlandstalige letteren – en dat voor een auteur die pas dertig is geworden.

De avond is ongemak

MARIEKE LUCAS RIJNEVELD

2018, Nederlands

Zondag

16

JANUARI

De eerste keer dat ik je zag was
de wereld grijs, jij was oker.

De openingszin van *Oker* gaat recht door je hart en dat doet ook het verhaal. Het debuut van de Leuvense Ellen Verstrepen gaat over een meisje dat opgroeit in de schaduw van haar extraverte broer Rutger. Alsof haar ouders haar al bij voorbaat hadden opgegeven, gaven ze hun dochter de naam An Janssens. Kan het nog banaler? Als An Hasse ontmoet in de trein, kleurt haar wereld plots oker. De vonk slaat over en daardoor gaat haar hele wereld aan het schuiven. Ontroerend, meeslepend en zo mooi geschreven... Voor mij een echte ontdekking! Als Leuvense boekhandelaar is de herkenbare setting bovendien een extra troef. Ik wandelde met de personages door de studentenstad.

TIP van Inge Roosen, Standaard Boekhandelaar in Leuven,
@sb_leuvendiestsestraat

Oker

ELLEN VERSTREPEN

2017, Nederlands

Maandag

JANUARI

Moar Edewoord, jongen, wa schilt
er dan? Wat zit-e gij doar azue
binnensmonds te babbelen?

Het dialect verraaft het wellicht: we zitten in een Vlaams dorp, eind negentiende eeuw. Cyriel Buysse neemt ons mee naar het gezin Van Paemel, een arme boerenfamilie op de rand van de ondergang. Vader Van Paemel is een simpele pachtboer met zes kinderen. Hij is bang van de Franstalige baron die hem uitbuit en geneigd tot gehoorzaamheid aan meneer pastoor. Daarom staat hij argwanend tegenover het opkomende socialisme. De zonen Van Paemel dagen de zienswijze van hun vader uit, maar kunnen het gezin niet redden. Geen vrolijke vertelling, dit drama in vier bedrijven. Luchtigheid is dan ook geen kenmerk van de grote Vlaamse klassiekers. Toch loont het nog altijd om Cyriel Buysse te lezen – of naar een opvoering van zijn werk te gaan. Schrijnend kan zo schoon zijn, schoon op zijn Vlaams.

Het gezin Van Paemel

CYRIEL BUYSSE

1903, *Nederlands*

Dinsdag

18

JANUARI

Laat ik beginnen met goed
nieuws voor alle mensen die aan
hun familie ten onder gaan.

Was *Latem leven* op vtm recent je favoriete portie reality-tv? Mis je de belevenissen van Valerie De Booser, Virginie Morobé, de Boxy-broers en ‘die schrijver met zijn klompen’? Niet getreurd dan, maar in looppas naar de bibliotheek. Toen Oscar van den Boogaard net in Sint-Martens-Latem kwam wonen, schreef hij een ode aan zijn nieuwe dorp, *Meer dan een minnaar*. In de roman, die zich afspeelt in de eighties, raken twee Latemse families onherroepelijk in elkaar verstrikt. De zwaarmoedige Regina valt voor haar buurman Rudolf, terwijl haar neurotische zoon toenadering zoekt tot Rudolfs opstandige dochter. Foute boel – en dan zinkt de Herald of Free Enterprise ook nog eens. Een heerlijke, korte roman vol trefzeker geschetste personages en prikkelende geheimen. Neem het gerust van ons aan: Van den Boogaard ‘pakt’ beter op papier dan op tv.

Meer dan een minnaar

OSCAR VAN DEN BOOGAARD

2010, Nederlands

Woensdag

19

JANUARI

In Ronja's geboortenacht woedde
er een onweer boven de bergen.

Wie Astrid Lindgren zegt, zegt Pippi Langkous, maar de Zweedse jeugdschrijfster schiep wel meer onvergetelijke heldinnen. Zoals Lotta uit de Kabaalstraat, Madieke van het rode huis en – met stip onze favoriet – Ronja de roversdochter. Lindgren was de zeventig al voorbij toen ze de gelijknamige roman schreef over de band tussen vader en dochter en de vrijheid die kinderen diep in het bos ervaren. Ronja groeit op in een burcht, tussen de rovers, van wie haar vader Mattis de hoofdman is. Ze leert om op te passen voor vogelheksen, aardmannen en... de rovers die Mattis' rivaal Borka dienen. Wanneer Ronja en Birk, de zoon van Borka, innig bevriend raken – bijna als broer en zus – moet dat hun vaders wel ontstemmen. Tja, als je in een onweersnacht wordt geboren, is de kans op een stormachtig karakter groot.

Ronja de roversdochter

ASTRID LINDGREN

1981, Zweeds

Donderdag

20

JANUARI

Bij de ontwikkeling van het denkvermogen (...) bij de primitieve mens ontstond geleidelijk de behoefte zich door het geven of aannemen van een bepaalde aanduiding van elkaar te onderscheiden.

Het kind moet een voornaam hebben, dát bedoelt A. Huizinga in de inleiding van zijn *Complete lijst van Voornamen*, voor het eerst verschenen in de jaren 1950 en volledig herzien in 1998. Huizinga wil aanstaande ouders een leidraad bieden bij de keuze van een naam voor hun kind. Of je nu zwanger bent of niet, er schuilt een vreemd genoegen in het bladeren door dit soort lijstjes – het ‘babyvoornamenboek’ is niet voor niets een genre. Noem je een dochter Goltje (van Godelieve), Luter (de vrouwelijke vorm van Luther) of Sulima (van Sulamith, voor liefhebbers van de poëzie van Paul Celan)? Krijgt een zoon de naam Ere (van Erembertus), Oem (van Audomarus) of Regillio? Overdenk de opties en hele biografische films trekken voorbij in je hoofd. Prettige lectuur, al bereiden ouders zich maar beter voor op de realiteit. In 2018 liet een recordaantal Belgen, bijna vijfduizend, zijn voornaam veranderen. Welke naam je ook kiest, zoon- of dochterlief heeft waarschijnlijk een andere smaak.

Complete lijst van voornamen

A. HUIZINGA

1998, Nederlands

Vrijdag

21

JANUARI

Toen producers Albert R. Broccoli en Harry Saltzman in januari 1962 begonnen met de opnames van *Dr. No* wisten ze niet dat de Bondfilms in de eenentwintigste eeuw nog steeds ongekend populair zouden zijn.

Zijn de boeken beter dan de films? Aan die discussie gaan we gemakshalve voorbij. Feit is wel dat de films met Sean Connery, Pierce Brosnan of Daniel Craig als Agent 007 vandaag meer kijkers vinden dan de boeken van Ian Fleming lezers. Het personage met de naam Bond, James Bond, mag dan oorspronkelijk een literaire held zijn, in de ogen van heel wat fans is hij een filmheld pur sang. Toch geeft het boekenvolk zich niet zomaar gewonnen. Met hun *James Bond Encyclopedie* maken John Cork en Collin Stutz de cirkel rond: ze brengen Bond weer van het witte doek naar het papier. Welke actrice speelde Pussy Galore? Hoe stierf de onverstoorbare schurk Rosa Klebb in *From Russia with Love*? En in welke film loopt er een magneetzwieftrein rond een duikbootdok? Een paar dagen studeren in je *James Bond Encyclopedie*, een droge martini – *shaken, not stirred* – tegen de zenuwen en die quiz voor Bondnerds is *in the pocket*.

James Bond Encyclopedie

JOHN CORK & COLLIN STUTZ

2007, Engels

Zaterdag

22

JANUARI

Toen ik werd geboren, bestond er
geen benaming voor wat ik was.

Dat kan papa de zonnegod en mama de waternimf hoe- genaamd niets schelen. Circe is het product van stoeien zonder omkijken: een onsterfelijke, mythologische en voorlopig onbepaalde figuur. Circe maakt zich door haar eigengereide karakter al gauw het leven onmogelijk bij haar familie. Flirten met de outlaw Prometheus was al op het randje, maar een liefdesrivale veranderen in een zeemon- ster was de druppel. Ze wordt verbannen naar het eilandje Aiaia en krijgt de naam waarmee ze de geschiedenis in zal gaan: heks. Madeline Miller verheft Circe van een sidekick in de Odyssee tot een onvergetelijk personage. Heel alleen biedt ze het hoofd aan zowat het voltallige team mytholo- gische figuren. Sommige verandert ze in zwijnen – de geile makkers van Odysseus –, andere neemt ze als *friends with benefits* – Hermes – en Odysseus kiest ze als vader van haar nageslacht. Millers Circe is een feministe avant la lettre, een onafhankelijke vrouw, begeesterend in haar complexiteit.

Circe

MADELINE MILLER
2018, Engels

Zondag

23

JANUARI

Het gebouw stond in brand en
het was niet mijn schuld.

In *The Dresden Files* vertelt Jim Butcher het verhaal van Harry Dresden, een tovenaars uit Chicago. De reeks is een van de eerste *urban fantasy*-series, een genre dat het magische mixt met het hedendaagse. Anders dan bij *Harry Potter* bijvoorbeeld, waar de magische en de normale wereld zo veel mogelijk gescheiden blijven, situeert de betovering in *The Dresden Files* zich rondom ons. De openingszin van *Blood Rites*, het zesde boek uit de reeks, is een *inside joke*: gewoonlijk steekt Harry zelf gebouwen in de fik. Zijn favoriete spreuk is niet voor niets '*fireball to the face*'. Deze keer wordt Harry echter achternagezeten door aapachtige vuurdemonen die – o jawel – hun brandende uitwerpselen naar hem gooien. Als grote fan van de reeks had ik die knipoog meteen door en heb ik het boek vervolgens op een dag uitgelezen.

TIP van Suzanne, fervente lezer

Blood Rites

JIM BUTCHER
2004, Engels

Maandag

24

JANUARI

‘Het appartement is even
belangrijk als het model,’ laat
Baudoin in de lift weten.

Als één vrouw ter wereld het ideaalbeeld belichaamt van nonchalante chic, intelligente onafhankelijkheid en aangeboren stijl, dan is het wel la Parisienne. En omdat het niet altijd Brigitte Bardot en Isabelle Adjani moeten zijn, trok portretfotograaf Baudoin Winckler tussen 2006 en 2012 aan de bel bij vijfenzeventig hedendaagse, onbekende Parisiennes. Die poseren gewillig op hun aanrecht, trap of op hun fiets, naast hun kleerkast of op het balkon met zicht op de Eiffeltoren. *75 Parisiennes* slaat twee vliegen in één klap: stijlbewuste vrouwen en excentrieke interieurs. *Welcome to the Parisian dollhouse!*

75 Parisiennes

BAUDOIN WINCKLER

2013, Frans

Dinsdag

25

JANUARI

Goed nieuws!

Een voorleesboek voor kleuters met daarin geen andere woorden dan de vier die worden gebruikt in de titel? Het is geen recept dat ons spontaan deed watertanden, maar – oh boy – was *Goed nieuws, slecht nieuws* een succes bij de onderdeurtjes in ons huis. Auteur slash tekenaar Jeff Mack stuurt de vrienden konijn en muis op een picknick vol hindernissen. Goed nieuws: konijn haalt taartjes met jam boven. Slecht nieuws: op het taartje van muis landt een bij. Goed nieuws: konijn heeft een vliegenmepper. Slecht nieuws: hij mept het kleverige boeltje in het gezicht van muis en die zwartkijker is *not amused*. Enzovoort, en zo verder, ad infinitum. Of toch tot het brave, optimistische konijn er ein-de-lijk genoeg van heeft en voor zichzelf opkomt. De emotionele apotheose – met happy end – zal nog menig traantje doen rollen voor het slapengaan. En dat vinden wij goed nieuws.

Goed nieuws, slecht nieuws

JEFF MACK

2012, Engels

Woensdag

2016

JANUARI

Meneer Hungerton, haar vader, was werkelijk de meest tactloze persoon op aarde – een donzige, luchtige, slordige kaketoef van een man, volmaakt goedaardig, maar absoluut gericht op zijn eigen dwaze zelf.

Dat is vooral een probleem voor Mr Hungerton. Tenzij je graag wilt aanpappen met zijn dochter, zoals de journalist Ned Malone. Ned zoekt en vindt het avontuur waarmee hij de nodige indruk op haar wil maken: een expeditie diep in de Zuid-Amerikaanse jungle, in het gezelschap van de hilarisch excentrieke professor Challenger. Geheel in de sfeer van de victoriaanse ontdekkingsreizen willen ze terugkeren met definitief bewijs van Challengers theorie: een levende dinosauriër. Arthur Conan Doyle – de man achter Sherlock Holmes – is niet vies van een wervelende plot en levert Ned en co over aan een lawine van fantastische avonturen. En ja, inderdaad, het ruikt wel heel sterk naar *Jurassic Park*, de meer recente, wereldberoemde telg van het subgenre dat Jules Verne al in 1864 in het leven riep met zijn door dino's bevolkte *Naar het middelpunt der aarde*. Of Ned een dino in zijn rugzak kon stoppen gaan we niet verklappen, maar wel het antwoord op de vraag of hij uiteindelijk indruk maakte op juffrouw Hungerton met tig keer zijn nek riskeren: nee.

De verloren wereld

ARTHUR CONAN DOYLE

1912, Engels

Donderdag

27

JANUARI

Meneer de premier, we spreken
geen van beiden Engels, maar
sommige dingen kunnen alleen
in het Engels gezegd worden.

Aravind Adiga bracht zijn jeugd door in India maar leerde schrijven aan Columbia University. Hij werkte als journalist voor *The Wall Street Journal* en *Time* voor hij met zijn debuut *De witte tijger* de Booker Prize wegkaapte. In een frisse, humoristische stijl stelt Adiga de enorme sociale contrasten in hedendaags India aan de kaak. Ik-verteller Balram werkt zich op van plattelandsjongen via taxi-chauffeur tot succesvol ondernemer, volgens het principe 'met vuile handen maak je mooi carrière'. Het boek is opgevat als een lange brief van Balram aan de premier van China. De westerse lezer is gewaarschuwd: de eenentwintigste eeuw wordt die van de bruine en gele man! Deze (ietwat dreigende) catchphrase klinkt nog luider in de Netflixverfilming. Leuk detail: regisseur Ramin Bahrani is een studievriend van Adiga uit hun tijd aan Columbia. De regisseur gaf feedback op een vroege versie van het manuscript. De schrijver kreeg inspraak in het filmscenario. Zo regelen creatieve vrienden dat, zeker?

De witte tijger

ARAVIND ADIGA

2008, Engels